

Kryteria oceniania w zakresie 3 klasy szkoły podstawowej opracowane na podstawie materiałów katechetycznych „Przyjmujemy Pana Jezusa” z serii „W drodze do Wieczernika” podręcznik nr AZ-13-01/10-KR-14/13 do nauczania religii rzymskokatolickiej zgodny z programem nauczania nr AZ-1-01/10

Rozdział I

Modlimy się - Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! (1 Tes 5, 16–17)

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – zna pojęcie „gościnności”; – wie, że Jezus nas zaprasza i możemy się z Nim spotykać w czasie Mszy świętej, w czasie modlitwy, kiedy pomagamy innym; – wie, że Bóg stworzył nas, byśmy Go kochali i kochali siebie nawzajem; – wymienia okazje, które ludzie świętują przy stole; – wie jak nazywamy szczególne spotkanie z Panem Jezusem przy stole; – wie, że Bóg przebywa wśród nas we wspólnocie Kościoła; – potrafi poprawnie odmawiać Modlitwę Pańską; – pamięta kto to jest święty; – wie, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży; – wie, że Boga nie można zobaczyć, bo jest istotą duchową; – wie, że On nas widzi	Uczeń: – opowiada, w jaki sposób przygotowujemy się, gdy jesteśmy zaproszeni; – śpiewa z innymi piosenkę „Przygotuję ci serce”; – rysuje ilustrację przedstawiającą miejsce, w którym ludzie są dla siebie życzliwi i kochają się; – wie, że modlitwę <i>Ojcze nasz</i> nazywamy Modlitwą Pańską, bo nauczył nas jej sam Pan Jezus; – zna modlitwy, którymi wspólnota Kościoła chwali Boga; – wie, że każdy jest powołany do świętości; – wie, że słowa „zobaczyć”, „widzieć” mogą mieć nie tylko znaczenie dosłowne, ale i głębsze; – zna różne rodzaje modlitw; – wie, że odmawiając różaniec, rozważamy tajemnice wiary;	Uczeń: – zna różne rodzaje zaproszeń i rozumie ich znaczenie; – wyjaśnia dlaczego słowo „Kościół” pisane jest wielką literą; – na podstawie tekstu <i>Ojcze nasz</i>, potrafi wymienić kolejne prośby Modlitwy Pańskiej; – ukazuje świętość na podstawie życia św. Stanisława Kostki; – potrafi wyjaśnić, w jaki sposób Pan Jezus ukazuje nam Boga Ojca; – rozumie słowa św. Pawła: „W każdym położeniu dziękujcie...”; – potrafi przyporządkować wybrane (znane) tajemnice (wydarzenia z życia Jezusa i Maryi) do poszczególnych tajemnic.	Uczeń: – potrafi powiedzieć, jak można dobrze przygotować się na spotkanie z Jezusem w sakramencie pojednania i Eucharystii; – potrafi wyjaśnić pojęcie: kościół parafialny; – potrafi poprawnie odmawiać Modlitwę Pańską i rozumie jej słowa; – umie wyjaśnić, jak dzisiaj można być świętym; – na podstawie tekstu Składu Apostolskiego potrafi powiedzieć w Kogo wierzymy.	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie „Widzieć sercem” Boga; – opisuje na przykładach co, to znaczy modlić się nieustannie.

i kocha; – wie, że zawsze, swoimi słowami może modlić się dziękując Bogu, prosząc Go i przepraszając; – potrafi powiedzieć, jak korzysta się z różańca (paciorków) i jak odmawia się różaniec; – pamięta refren piosenki „Jak paciorki różańca”.	– zna części różańca świętego; – zna godzinę, o której odbywają się nabożeństwa różańcowe w jego parafii.			
---	--	--	--	--

Rozdział II

Wypełniamy przykazania: *Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Pan Jedyńie* (Pwt 6, 4)

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – wie, po co Bóg dał ludziom przykazania; – potrafi powtórzyć dziesięć przykazań; – wie, że imię Boga jest święte; – wie, że podczas chrztu świętego każdy stał się dzieckiem Świętego Boga i otrzymał imię; – wie, że niedziela jest dniem zmartwychwstania Pańskiego; – wie, że okazujemy Bogu miłość poprzez świętowanie niedzieli; – zna przykazanie miłości Boga; – wie co zawdzięczamy rodzicom (dziadkom,	Uczeń: – potrafi dokończyć zdanie: „Przykazania Boże są jak...” (drogowskazy, koło ratunkowe, mapa, pomocna dłoń lub ratunek, pomoc kogoś silniejszego); – wie, że, aby dojść do nieba trzeba czynić dobro związane z poszczególnymi przykazaniami; – wie, że dzisiaj ludzie często wierzą bardziej w różne przypadki i wymyślone czary, niż w prawdziwego Pana Boga; – wie, co to znaczy zawierzyć Bogu; – pamięta perykopę o gorejącym krzewie	Uczeń: – na podstawie ilustracji przypomina prawdy o stworzeniu człowieka i umieszczeniu go w raju, a także o grzechu pierworodnym; – potrafi powtórzyć i wyjaśnić znaczenie poszczególnych przykazań Dekalogu; – wie, co oznacza imię Boga „Jestem, Który Jestem”; – wie, kto to jest patron; – podaje przykłady, w jaki sposób możemy okazać rodzicom i tym, którzy troszczą się o nas, wdzięczność za ich miłość; – potrafi opowiedzieć o sposobach wypełniania	Uczeń: – potrafi wyjaśnić porównania przykazań do drogowaskazu, koła ratunkowego, mapy i pomocy; – zna pojęcia: bożek, poganin; – potrafi opowiedzieć, co może być bożkiem w dzisiejszych czasach i dlaczego; – zna swojego patrona; – wyjaśnia, dlaczego Bogu tak bardzo zależy, abyśmy byli posłuszni naszym rodzicom; – zna korzyści, jakie płyną z przestrzegania piątego przykazania Bożego; – podaje przykłady w jaki sposób dzieci mogą wypełniać Boże	Uczeń: – potrafi wyjaśnić związek między przykazaniem miłości Boga, a trzema pierwszymi przykazaniami Dekalogu; – wyjaśnia, na czym polega Boża troska o nasze bezpieczeństwo i szczęście wyrażona w przykazaniach; – ukazuje przykazania kościelne jako pomoc w zachowywaniu wierności Jezusowi Chrystusowi i tworzeniu wspólnoty Kościoła.

krewnym, rodzeństwu, a także nauczycielom); – wie, że życie ludzkie jest święte; – wie, że Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, dał im dar przekazywania życia i miłości; – potrafi wymienić rzeczy, które są jego własnością i które są wspólną własnością; – wie, że przeciwieństwem prawdy jest kłamstwo; – wie, że postępując zgodnie z nauką Jezusa zawartą w Ewangelii, najlepiej odpowiemy na Boże zaproszenie do życia w prawdzie; – rozumie słowo <i>pożądanie</i>; – wie, co znaczą niewłaściwe pragnienia; – potrafi powtórzyć przykazanie miłości; – wie, że każdy może być święty; – potrafi opisać kto przebywa w niebie; – zna pojęcie czyśćca; – umie wyjaśnić różnicę między Uroczystością Wszystkich Świętych i Dniem Zadusznym; – wie jakie osoby świętują, gdy mamy różne rodzaje świąt; – rozumie znaczenie świętowania i rozumie, że	i spotkaniu Mojżesza z Bogiem na górze Horeb; – potrafi opowiedzieć o sposobach świętowania niedzieli i świąt Pańskich; – śpiewa wraz z innymi piosenkę „Oto jest dzień”; – wie, że miłość rodziców jest także wyrazem miłości Boga; – wie, że „zabijać” można także poprzez gniew, nienawiść i mściwość; – potrafi odróżnić to, co służy miłości od tego, co jest łatwe i przyjemne, ale ją niszczy; – rozumie, że kłamstwo i mówienie o cudzych błędach niszczą przyjaźń, powodują wyrzuty sumienia i oddzielają od Boga, wie jak naprawić krzywdę wyrządzoną kłamstwem; – kojarzy słowa: „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem” z Jezusem Chrystusem ; – kojarzy, kto to jest <i>męczennik</i>; – rysuje swoje największe marzenie i potrafi rozróżnić, czy służy ono tylko jemu, czy także innym ludziom; – umie odróżnić dobre pragnienia od niewłaściwych i nadmiernych pragnień; – wie, że wszystkie przykazania zawierają się w przykazaniu miłości Boga i bliźniego;	poszczególnych przykazań; – na podstawie podręcznika potrafi opowiedzieć o różnych sposobach realizacji Bożego daru płodności w dorosłym życiu; – potrafi wyjaśnić pojęcie: <i>własność wspólna</i>; – wyjaśnia, kto to jest <i>męczennik</i>; – potrafi wyjaśnić, co znaczy być prawdziwie dorosłym; – wyjaśnia sens i zakres przykazań kościelnych (opisuje swoimi słowami przykazania kościelne).	polecenie do przekazywania życia i miłości; – wie, że prawdziwą wartość ma jedynie miłość ofiarowana drugiemu człowiekowi; – potrafi powiedzieć, dlaczego ludzie kłamią; – potrafi opowiedzieć, na czym polega życie w prawdzie; – potrafi wyjaśnić kogo i kiedy obowiązuje tajemnica; – potrafi wymienić skutki nadmiernych i niewłaściwych pragnień; – zna treść przykazań kościelnych;	
---	--	---	---	--

największym świętem chrześcijan jest Eucharystia; – wie, że wszędzie, gdzie żyjemy dorośli i dzieci zachowują różne zasady i prawa, potrafi powiedzieć dlaczego.	– ma intuicję „świętych obcowania”; – zna swojego patrona lub innego ważnego świętego; – kojarzy przykazania kościelne z konkretnymi sytuacjami w życiu.			
---	--	--	--	--

Rozdział III

Witamy i przepraszamy Pana Jezusa - *Panie, zmiłuj się nad nami!*

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – wie jakie jest znaczenie bicia dzwonów kościelnych; – wie, że Pan Jezus chce być naszym przyjacielem i zaprasza nas na spotkanie ze sobą w modlitwie i sakramentach; – wie, czym są sakramenty; – potrafi wymienić sakramenty święte; – zna główne części Mszy Świętej i wie, że rozpoczyna się ona od pojednania z Bogiem i ludźmi (spowiedź powszechna); – wie, że początek Mszy Świętej trzebaprzeżyć świadomie i z wiarą w obecność Pana Jezusa wśród zgromadzonych; – wie, że w Adwencie przygotowujemy się do Uroczystości Bożego	Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego Eucharystię nazywamy darem nad darami; – potrafi podać przykład wierności Maryi i Jej zaufania Bogu; – potrafi skojarzyć nazwy oznaczające sakrament pokuty i pojednania; – wyjaśnia pojęcie: „wyrzuty sumienia”; – potrafi podać przykład żalu doskonałego i niedoskonałego; – potrafi przystąpić do sakramentu pojednania (odtworza słowami i gestami, jak przebiega sakrament pokuty i pojednania); – wyjaśnia, że zadośćuczynienie to próba naprawy wyrządzonego zła; – potrafi przeczytać tekst	Uczeń: – wie, kiedy przyjmujemy sakramenty; – wie jak właściwie trzeba przygotować się do uczestnictwa we Mszy Świętej (post eucharystyczny, schludny strój); – podaje kilka przykładów jak Maryja zachowała wierność i ufała Bogu (zgodnie z ilustracjami w ćwiczeniach); – wyjaśnia, na czym polega dobre czuwanie; – pamięta treść przypowieści o synu marnotrawnym; – wyjaśnia różne nazwy sakramentu pokuty i pojednania; – opowiada w jaki sposób „działa” sumienie w człowieku; – wyjaśnia, na czym polega <i>żałdoskonały</i> i <i>żał</i>	Uczeń: – zna dar Jezusa w odniesieniu do konkretnych sakramentów; – wyjaśnia ważność postawy stojącej na początku Mszy Świętej oraz znaczenie krzyża niesionego w procesji; – wskazuje różne sytuacje z codziennego życia, w których możemy naśladować Maryję w Jej wierności Bogu; – wyjaśnia dlaczego w sakramencie pokuty i pojednania konieczny jest żal za grzechy i postanowienie poprawy; – wyjaśnia fakt, żeby sakrament był ważny - spowiedź musi być szczerą; – wie, że Pan Jezus przez sakrament pokuty i pojednania nie tylko odpuszcza nam grzechy, ale	Uczeń: – opowiada o obowiązkach przystępującego do sakramentu pokuty i pojednania w oparciu o przypowieść o synu marnotrawnym; – wyjaśnia, o co chodzi w poleceniu: „Bądźcie doskonali jak Bóg Ojciec”; – potrafi podać przykład z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus ukazujący jej drogę do świętości.

Narodzenia i na powtórne przyjście Zbawiciela; – wie, że podczas Mszy Świętych roratnich czuwamy z Maryją i prosimy Ją o pomoc w dobrym czekaniu na przyjście Jezusa; – wie, że Bóg pragnie przebaczyć nam grzechy i z powrotem zaprosić do wspólnoty ze sobą w sakramencie pokuty i pojednania; – wie, jakie są akty przystępującego do spowiedzi (czynności penitenta); – wyjaśnia (na przykładach), co to jest sumienie i rachunek sumienia; – wie, że Jezus zgładził nasze grzechy, umierając na krzyżu; – wie, co to jest skrucha oraz postanowienie poprawy; – wie, co znaczy szczerość i rozgrzeszenie oraz że spowiedź nieszczerą jest nieważna; – wie, że warto spowiadać się regularnie; – wie, dlaczego ksiądz zadaje pokutę; – potrafi podać części sakramentu pokuty; – na podstawie opowiadania z podręcznika uczeń opowiada w jaki sposób możemy zadośćuczynić za wyrządzone zło;	urywka z Prologu Ewangelii wg św. Jana, zastępując „Słowo” imieniem „Jezus”; – śpiewa i z innymi „Przybieżeli do Betlejem” oraz „Dzisiaj w Betlejem”; – podaje przykład, jak można naśladować „małą drogę świętości” św. Teresy od Dzieciątka Jezus.	<i>niedoskonały</i>; – wie, że kapłan zobowiązał się przed Bogiem do zachowania tajemnicy spowiedzi; – wie, że jeśli zdarzy się nam zapomnieć wyznać podczas spowiedzi wszystkie grzechy Bóg nam je wybacza, ale grzechy ciężkie należy wyznać przy kolejnej spowiedzi; – wie, że gdy ksiądz udziela rozgrzeszenia, czyni to w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego; – potrafi podać przykłady zadośćuczynienia Bogu i bliźnim; – potrafi opowiedzieć o Bożym Narodzeniu; – wie, że św. Jan w Ewangelii o Słowie, które stało się ciałem pisał o Jezusie Chrystusie; – na podstawie ilustracji w podręczniku opowiada historię życia małej Teresy.	także umacnia w nas życie Boże i pomaga nam przezwyciężać pokusy; – wie, że zawsze możemy pomodlić się za tych, których skrzywdziliśmy, a gdy nie możemy naprawić krzywdy bezpośrednio, możemy wyrzec się jakiegś przyjemności lub pomóc komuś innemu;	
--	---	--	--	--

– kojarzy wydarzenia z narodzenia Jezusa; – kojarzy, kim była św. Teresa od Dzieciątka Jezus.				
--	--	--	--	--

Rozdział IV

Słuchamy Pana Jezusa -[Jezus rzekł:] „Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i go przestrzegają” (Łk 11, 28b)

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – wie, że w Jezusie najpełniej objawiła się miłość Boga; – wie, ilu było Apostołów; – potrafi wymienić czterech Ewangelistów; – wie, jak ważna jest dla człowieka umiejętność dobrego słuchania; – wyjaśnia, że podczas liturgii słowa słuchamy Jezusa Chrystusa; – wie, że Bóg jest Stwórcą świata; – recytuje razem z innymi słowa „Credo”; – wie, że Jezus jest Synem Bożym – prawdziwym Bogiem; – wie, że Duch Święty posłany od Ojca w imieniu Pana Jezusa pomaga zrozumieć Ewangelię i działa w Kościele; – wie o pochodzeniu (genealogii) Kościoła;	Uczeń: – potrafi powiedzieć, co Bóg uczynił dla nas przez Jezusa; – śpiewa z innymi piosenkę „Przyjdź, Jezu mój”; – wie gdzie i kiedy słuchamy słów Pisma Świętego; – potrafi z innymi odpowiadać podczas liturgii słowa; – wie, że każdy dobry czyn sprawia, że świat staje się lepszy; – wie kiedy (w jakie dni) oraz w którym momencie liturgii mszy świętej odmawiane jest „Credo”; – potrafi wymienić papieża, biskupa diecezji, księdza proboszcza i księży wikarych swojej parafii; – odnajduje w liturgii słowa Mszy Świętej moment, w którym powierzamy Bogu nasze prośby; – przy pomocy katechety	Uczeń: – podaje przykłady darów niematerialnych, które otrzymujemy od Boga; – opowiada o powołaniu Szymona Piotra i jego towarzyszy; – potrafi przyjąć odpowiednią postawę i właściwie odpowiadać na wezwania liturgii słowa; – samodzielnie recytuje „Credo” mszalne; – potrafi wymienić niektóre cuda Jezusa, które świadczą o Nim jako Synu Boga; – wie, że „Credo” odmawiane jest podczas liturgii w postawie stojącej; – potrafi opowiedzieć na podstawie ilustracji („Zeszyt ucznia”), jak Duch Święty działa w Kościele; – opowiada wydarzenie pod Cezareą Filipową; – wyjaśnia na podstawie	Uczeń: – potrafi powiedzieć, co Bóg uczynił dla nas przez Jezusa i wyjaśnia, co dane wydarzenie, oznacza dla ludzi wierzących; – wyjaśnia, co oznacza postawa stojąca; – potrafi powiedzieć, jak człowiek okazuje swoją odpowiedzialność za stworzenie; – wie, że „Credo” jest odpowiedzią na usłyszane słowo Boże podczas liturgii Mszy świętej; – opisuje własnymi słowami co oznacza, że Kościół jest „jeden, święty, powszechny i apostołski”; – samodzielnie wymienia kolejne części liturgii słowa: czytania, psalm, śpiew <i>Alleluja</i>, Ewangelia, homilia (kazanie), wyznanie wiary, modlitwa powszechna.	Uczeń: – podaje przykłady konkretnych postaw, które mogą być odpowiedzią na Boże dary; – wyjaśnia, co to znaczy być apostołem Pana Jezusa dzisiaj i podaje przykłady; – potrafi samodzielnie sformułować wezwanie modlitwy powszechnej.

– wie, że naszą odpowiedzialność za Kościół wierzący wyrażają modlitwą w intencji papieża, biskupów i wszystkich kapłanów; – wie, że człowiek potrzebuje innych ludzi i Boga, dlatego zwraca się do nich z prośbą; – wie, że liturgia Słowa jest rozmową ludzi z Panem Bogiem.	potrafi sformułować wezwanie modlitwy powszechnej; –przy pomocy katechety wymienia kolejne części liturgii słowa: czytania, psalm, śpiew <i>Alleluja</i>, Ewangelia, homilia (kazanie), wyznanie wiary, modlitwa powszechna.	tekstu Łk 11, 9–13, w jaki sposób Jezus ukazuje nam dobroć Boga; – wyjaśnia określenie modlitwa powszechna.		
--	--	---	--	--

Rozdział V
Z Chrystusem ofiarujemy siebie Bogu Ojcu - *To jest Ciało moje, które za was będzie wydane* (Łk 22, 19b)

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – wie, że Bogu zależy na naszym nawróceniu; – kojarzy Wielki Post z przygotowaniem do wielkich uroczystości pamiątki śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa; – wie, że Jezus sam ustanowił Eucharystię podczas Ostatniej Wieczerzy; – potrafi wyjaśnić do czego służy chleb i wino podczas liturgii; – wie, że Jezus przemienił w swoje Ciało i swoją Krew; – wie, co to jest Triduum Paschalne; – wie, że Bóg każdego kocha i o nikim nie zapomina;	Uczeń: – podaje sposoby wielkopostnego przygotowania serca na spotkanie ze zmartwychwstałym Panem Jezusem; – zna godziny nabożeństw wielkopostnych w swojej parafii; – kojarzy przebieg Ostatniej Wieczerzy; – kojarzy stół Ostatniej Wieczerzy ze stołem eucharystycznym; – potrafi wymienić kilka stacji drogi krzyżowej; – kojarzy Mszę świętą jako integralną część życia ludzkiego – pracy rodziców i	Uczeń: – potrafi powiedzieć, że celem Wielkiego Postu jest przygotowanie się do przyjęcia nowego życia poprzez nawrócenie; – wie, co znaczy słowo nawracać się oraz na czym polega wiara w Ewangelię; – wie, że Bóg pomaga nam się nawrócić i do nas przychodzi, bo nas kocha; – zna Ewangelię o pojmowaniu, skazaniu i śmierci Jezusa; – tłumaczy znaczenia chleba i wina w Eucharystii; – potrafi podać przykład swojego daru ofiarnego podczas Mszy świętej; – wie jaki jest cel zbiórki	Uczeń: – potrafi opowiedzieć o Ostatniej Wieczerzy i jej związku z Mszą Świętą oraz powiązać ofiarę na krzyżu z ofiarą Mszy Świętej; – wie, jakie znaczenie ma działanie Boga i pracy ludzkiej w powstaniu darów chleba i wina; – samodzielnie recytuje odpowiedzi na liturgiczne wezwania; – krótko opisuje jak świętuje się poszczególne dni Triduum Paschalnego; – wie co dzieje się w Wielką Sobotę w ciągu dnia; – wyjaśnia dlaczego niektórzy ludzie nie dziękują za to co	Uczeń: – rysuje wymyślony przez siebie znak do każdego z dni Triduum Paschalnego; – wyjaśnia, że uświęcające działanie Ducha Świętego obecne w konsekracji dokonywanej przez kapłana nie ma nic wspólnego z magią.

– wie, że Msza Święta jest wyrazem naszej radości i wdzięczności; – rozumie, dlaczego okazujemy cześć konsekrowanemu Chlebowi.	jego wysiłku; – wie, że razem z ofiarą Chrystusa przynosimy Bogu nasze serca, rzeczy dobre i piękne, ale także trudności i cierpienie, żal i smutek; – śpiewa z innymi pieśń: „Ofiaruję Tobie”; – wspólnie recytuje odpowiedzi na liturgiczne wezwania; – dopasowuje ilustracje prezentujące poszczególne dni Triduum Paschalnego do podpisów; – rysuje przy pomocy katechety znak do każdego z dni Triduum Paschalnego; – wie, jak przebiega konsekracja; – śpiewa z innymi piosenkę „Chleba z nieba”; – wie, że słowa przeistoczenia są na każdej Mszy Świętej takie same, albo bardzo podobne oraz że są one powtórzeniem słów Jezusa z Wieczernika; – kojarzy, że podczas modlitwy eucharystycznej pamiętamy o całym Kościele, bliskich, potrzebujących i zmarłych.	pieniędzy podczas Mszy Świętej; – potrafi wymienić podstawowe symbole występujące w czasie liturgii Triduum Paschalnego; – podaje przykłady za co możemy dziękować Bogu i ludziom; – wie czym różnią się prawdziwe dary od spełniania zachcianek; – potrafi powiedzieć, co znaczy słowo „Eucharystia” i „hosanna”; – wyjaśnia rolę kapłana: sprawowanie Eucharystii – uobecnianie mocą Ducha Świętego ofiary miłości Jezusa Chrystusa oraz udzielanie rozgrzeszenia podczas spowiedzi świętej.	mają;	
--	---	--	--------------	--

Rozdział VI

Na uczcie z Panem Jezusem - *Szczęśliwy ten, kto będzie ucztował w królestwie Bożym* (Łk 14, 15b)

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – wie, jak należy zachować się przy stole; – dorysowuje na pustym stole kwiaty i nakrycia, tak by wyglądał on na przygotowany do uczty (zeszyt ćwiczeń); – wie, że Bóg z miłością, bezinteresownie zaprasza każdego naucztę – Mszę Świętą; – wie, że kto dobrze uczestniczy we Mszy świętej, ten będzie miał udział także w uczcie w niebie; – dorysowuje na ambonce Księgę Pisma Świętego, a na ołtarzu hostię i kielich (zeszyt ćwiczeń); – wie, że przyjmując Pana Jezusa w Komunii Świętej, nie można mieć grzechu ciężkiego; – pamięta, że przed Komunią Świętą trzeba zachować godzinny post eucharystyczny; – rozumie, że wezwanie <i>Ojcze nasz</i> wyraża naszą wspólnotę dzieci Bożych, a pojednanie wyrażone znakiem pokoju przygotowuje nas do przyjęcia Komunii Świętej;	Uczeń: – wie, że do uczty eucharystycznej dzieci przygotowują się przez sakrament pokuty i pojednania; – kojarzy pojęcia „stół słowa Bożego” i „stół Ciała Pańskiego”; – śpiewa z innymi piosenkę „Dzieckiem Bożym jestem ja”; – potrafi odpowiadać na wezwania związane z obrzędami Komunii Świętej; – wie dlaczego powinniśmy żyć w zgodzie i pokoju; – ma intuicję, że ludzie przyjmując Komunię Świętą tworzą wspólnotę także ze świętymi oraz zmarłymi, którzy są w niebie; – wie, że by godnie przyjmować Komunię Świętą trzeba być otwartym na innych ludzi, do których Jezus także przychodzi; – potrafi podać przykłady jak dzieci mogą wypełnić przykazanie miłości bliźniego.	Uczeń: – zna treść przypowieści o uczcie; – rozumie treść Modlitwy Pańskiej; – wie w jaki sposób można przekazywać znak pokoju; – potrafi opowiedzieć o uzdrowieniu sługi setnika; – wyjaśnia, dlaczego nazywamy Pana Jezusa <i>Barankiem Bożym</i>; – wie, że „Komunia” oznacza połączenie; – wyjaśnia, że miłość bliźniego, to nie tylko służenie bliskim osobom, ale także tym, których się nie zna lub nie lubi; – wie, że kochać bliźniego znaczy także naprawiać krzywdy mu wyrządzone i przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili.	Uczeń: – potrafi wyjaśnić, czym jest „stół słowa Bożego” i „stół Ciała Pańskiego”; – opowiada o co prosi kapłan w modlitwie „Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego...”; – podaje przykłady jak można rozwijać zgodę i przebaczenie w klasie; – wyjaśnia dlaczego kapłan łamie chleb przed obrzędem Komunii świętej; – wie o co prosimy Jezusa, gdy śpiewamy „Baranku Boży”; – wymyśla zakończenie opowiadania (propozycję jak wyjaśnić niewłaściwe zachowanie); – wymyśla historyjkę do rysunków w podręczniku.	Uczeń: – wyjaśnia powiedzenie „Nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe”; – wyjaśnia co oznacza uzdrowienie duszy; – wyjaśnia związek powiedzenia „Nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe” z nauką Pana Jezusa: „Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie” (Mt 7, 12a) oraz z przykazaniem miłości bliźniego;

– wie, że poprzez przebaczenie buduje się jedność i pokój; – wyjaśnia, jak powinien przygotowywać się do Komunii świętej bezpośrednio przed przyjęciem Pana Jezusa; – wie, że Eucharystia jest powtórzeniem (uobecnieniem) Ostatniej Wieczerzy, ofiary Pana Jezusa na krzyżu oraz udziałem w Jego zmartwychwstaniu; – ma intuicję, że Eucharystia to działanie Pana Jezusa, który nas uzdrawia, czyli zbawia i łączy nas między sobą, bo jesteśmy dziećmi Bożymi i przyjaciółmi Pana Jezusa; – wie, że Hostia podczas Mszy Świętej to prawdziwe Ciało Pana Jezusa; – ma intuicję, że ludzie przyjmując Komunię Świętą łączą się z samym Bogiem; – wie jak zachowuje się człowiek, który dobrze przygotował się do przyjęcia Chrystusa, podchodząc do Komunii Świętej oraz co trzeba czynić po Komunii; – wie, że przyjmowanie Komunii zobowiązuje jeszcze bardziej do naśladowania Jezusa w swoim życiu; – wie, że najważniejszym zadaniem, które daje nam Pan				
---	--	--	--	--

Jezus podczas Eucharystii, jest miłowanie innych tak, jak On nas umiłował; – pamięta przykazanie miłości bliźniego.				
--	--	--	--	--

Rozdział VII

Przyjmujemy błogosławieństwo - *Osiem błogosławieństw*

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń: – wie, że błogosławiony znaczy obdarzony szczęściem; – wie, jaką postawę (gesty) należy zachować podczas błogosławieństwa na zakończenie Mszy świętej; – wie, co znaczy słowo misja; – wymienia sytuacje, w których ludzie składają sobie życzenia. – wie, że Bóg Ojciec, Syn i Duch Święty pragnie uszczęśliwić ludzi i błogosławi im przez księdza i przez innych ludzi (np. błogosławieństwo przed Pierwszą Komunią świętą); – wie, że Pan Jezus podziwia i błogosławi ludzi postępujących według ewangelicznych błogosławieństw; – wie, że Jezus obdarzy naprawdę smutnych i cierpiących radością	Uczeń: – potrafi powiedzieć, dlaczego czcimy Maryję; – zna godzinę nabożeństwa majowego w swojej parafii oraz datę Uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny; – wie, że Duch Święty, daje moc i siłę do głoszenia Jezusa w świecie; – kojarzy obrzęd błogosławieństwa z „dobrymi życzeniami” Boga dla ludzi i uszczęśliwianiem ich; – potrafi wyjaśnić kto dzisiaj wypełnia misję Pana Jezusa w Kościele; – rozumie treść błogosławieństw z różnych okresów roku liturgicznego; – potrafi podać przykłady, że dobra materialne przemijają, a duchowe (miłość i dzielenie się z innymi) uszczęśliwiają i prowadzą do królestwa	Uczeń: – Ukazuje Maryję jako Tę, która jest błogosławiona i prowadzi nas niezawodnie do Jezusa. – wie, jaką misję przekazał Apostołom Pan Jezus; – potrafi powiedzieć, czego życzy nam Bóg przez błogosławieństwa; – wie, że są w życiu sprawy ważniejsze niż materialne; – wie kto jest ubogi w duchu; – odróżnia smutek tych, którzy myślą tylko o sobie i tych, którzy naprawdę cierpią, żałują za grzechy albo współczują innym; – umie podać przykład zachowania ewangelicznie cichego; – porównuje człowieka <i>cichego</i> i <i>krzykacza</i>; – opisuje jak można być człowiekiem sprawiedliwym;	Uczeń: – wyjaśnia ewangeliczne pojęcie „błogosławiony” w kontekście Maryi; – potrafi wyjaśnić kto i w jaki sposób dzisiaj wypełnia misję Pana Jezusa w Kościele; – wyjaśnia dlaczego Pan Jezus podziwia i błogosławi ubogich w duchu; – podaje przykład czym dzieci mogą podzielić się z potrzebującymi; – wyjaśnia jak ludzie smutni mogą być szczęśliwi; – uzasadnia, że <i>cichynie</i> oznacza słaby; – daje propozycję rozwiązania co można zrobić, np. gdy ktoś nas denerwuje lub jeśli w klasie czy na podwórku jest ktoś, kto ciągle nam dokucza; – wyjaśnia dlaczego ludziom czasem jest trudno postępować sprawiedliwie i bronić sprawiedliwości;	Uczeń: – podaje propozycję „niesienia radości innym”; – układa krótką modlitwę (wezwanie z modlitwy wiernych) za tych, którzy jego zdaniem potrzebują pomocy Boga i dobrych ludzi; – wymyśla rolę i przedstawia scenkę: „pomocnika Pana Jezusa”;

wieczną; – wie, że na ziemi możemy przynosić pocieszenie smutnym, być „pomocnikami Pana Jezusa”; – wie, że „cisi” wcale nie oznaczają „słabi”; – kojarzy pragnienie „łaknienia” ważnych rzeczy z pragnieniem wartości; – wie, że przebaczenie jest wartością; – kojarzy Modlitwę Pańską z przebaczeniem Boga i przebaczeniem naszym innym ludziom („i odpuść nam nasze winy...”); – wie, że złe postępowanie zasłania nam Boga; – wie, że sakramencie pokuty Bóg oczyszcza nasze serce (interpretacja rysunków w podręczniku); – wie, że pokój sprzyja tworzeniu dobra, a niezgoda i wojna niszczy dobro i unieszczęśliwiają ludzi; – wie, że można cierpieć nawet z powodu prawdy i czynienia dobra; – wie, jak świętuje się Boże Ciało; – podaje słowa kojarzące się z wakacjami; – wie, że podczas wakacji ma być prawdziwym uczniem Pana Jezusa.	Bożego; – widzi wartość przebaczenia w przerwaniu łańcucha przemocy; – wymienia cechy <i>cichego</i> ; – wie, że czynienie sprawiedliwości czasem wymaga osobistych poświęceń – potrafi podać przykłady z życia uczniów i dorosłych miłosiernych ludzi; – potrafi opisać co to znaczy mieć „czyste serce”; – rysuje cenną rzecz, którą ludzie stworzyli z wysiłkiem; – wie, że Boży pokój daje ludziom siłę i nieprzemijającą radość; – podaje przykłady jak można cierpieć nawet z powodu prawdy i czynienia dobra (tekst: „Przeczytajmy razem!”); – kojarzy treść ośmiu błogosławieństw (ćwiczenie w „Zeszycie ucznia”); – śpiewa z innymi refren pieśni „Chrystus Pan karmi nas”; – wie, że wieczorem przy modlitwie warto robić rachunek sumienia.	– podaje przykłady ludzi postępujących według poszczególnych ewangelicznych błogosławieństw; – wie, że miłosierny czyni bezinteresownie dobro i potrafi wybaczać; – opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie; – wymyśla symboliczne rysunki do treści opowiadania; – opowiada o św. Janie Bosko; – wyjaśnia co jest warunkiem, zobaczenia Boga; – wie, że Pan Jezus jest Księciem Pokoju, a ci, którzy wprowadzają pokój zostaną nazwanymi/córkami Bożymi; – potrafi wyjaśnić, dlaczego warto wziąć udział w procesji Bożego Ciała; – rozumie słowa Jezusa określające go jako „żywy chleb z nieba”; – wie, że Jezus w Ewangelii mówi o odpoczynku ciała i ducha.	– wyjaśnia dlaczego księdza Jana Bosko możemy nazwać miłosiernym; – potrafi podać przykład, jak można wprowadzać pokój; – przedstawia z grupą inscenizację obrazów do treści słów Ewangelii z procesji w Boże Ciało; – podaje przykłady jak można wypełniać misję Pana Jezusa podczas wakacji.	
--	---	--	---	--